

BÀI HỌC 13

NHỮNG KẾT QUẢ CỦA CHỨC QUẢN GIA

CÂU GỐC: “Nhưng chúng nó cũng như con vật không biết chi, sanh ra chỉ làm thú vật để bị bắt mà làm thịt, hay chệ bai điều mình không biết, rồi chết đi như con vật, dường ấy chúng nó lãnh lấy tiền công về tội ác mình” (2 Phi-e-rơ 2:12).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: 2 Ti-mô-thê 3:1-9; Ê-xê-chi-ên 14:14; Phi-líp 4:4-13; Châm ngôn 3:5; 1 Phi-e-rơ 2:11, 12.

Chúng ta là dây tở của Đức Chúa Trời. Vì vậy, chúng ta nên là nhân chứng tốt của Đấng chúng ta phục vụ, nghĩa là chúng ta có ảnh hưởng mạnh đến đời sống của những người chung quanh chúng ta, một ảnh hưởng giúp cho họ tốt hơn. Chúng ta làm việc đó thế nào?

Thứ nhất, chúng ta không được sống cô lập khỏi những người chung quanh. Thay vào đó, chúng ta nên cho họ thấy một cách sống tốt hơn. Thứ hai, chúng ta phải là những quản gia khôn ngoan về những ơn phước Đức Chúa Trời ban cho. Suy cho cùng, Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta để sống một cuộc đời thánh thiện trong khi chúng ta chăm sóc các ơn phước của Ngài. Thứ ba, Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta quyền lực để sống khác với đời sống của những người theo thế gian (2 Cô-rinh-tô 6:17); người ta sẽ nhận thấy và hỏi chúng ta về điều đó. Đây là lý do tại sao Kinh Thánh nói, “Hãy tôn Đấng Christ, là Chúa, làm thánh trong lòng mình. Hãy thường thường sẵn sàng để trả lời mọi kẻ hỏi lẽ về sự trông cậy trong anh em, song phải hiền hòa và kính sợ” (1 Phi-e-rơ 3:15).

Bài học cuối cùng này sẽ nghiên cứu các lợi ích cá nhân, kết quả tâm linh, sự thành công, ảnh hưởng của chúng ta, và chìa khóa để thỏa lòng trong đời sống của người quản gia. Chúng ta cũng sẽ học về quyền lực Chúa ban cho để thay đổi đời sống của người khác cho tốt đẹp hơn. Bí quyết của sự thành công và quyền lực này là gì? Đó là, “Đấng Christ ở trong anh em, là sự trông cậy về vinh hiển” (Cô-lô-se 1:27).

CHỨC QUẢN GIA VÀ SỰ THÁNH THIỆN

Nền thánh nghĩa là gì? Chủ đề này rất rộng lớn. Kinh Thánh cho thấy rằng những người thánh sống cuộc đời thánh thiện (Tít 1:1). Đức Chúa Trời chọn họ làm những người đặc biệt của Ngài (Thi thiên 4:3). Sự thánh thiện là bằng chứng của tôn giáo thật, và sẽ nhận được lời hứa của sự sống đời đời. Sống thánh thiện cũng có nghĩa là nên giống như Đức Chúa Giê-su trong những gì chúng ta làm (Tít 2:12).

Đọc 2 Ti-mô-thê 3:1-9. Sứ đồ Phao-lô cảnh báo chúng ta gì trong những câu này? Lời cảnh báo của ông có liên quan gì đến đời sống của người quản gia trung tín?

Sách Gióp miêu tả bản tính và hành động của Gióp. Sách đó cho thấy đời sống thánh thiện như thế nào, dù trong sự đau khổ. Nhưng ông vẫn trung tín với Đức Chúa Trời. Sách Gióp cũng cho thấy rằng Sa-tan ghét những người sống thánh thiện, và nó ghét những người đang lúc họ đau khổ mà vẫn trung tín với Đức Chúa Trời. Gióp là một thí dụ hoàn hảo của một người sống một cuộc sống thánh thiện trong thời gian khó khăn. Ngay cả Đức Chúa Trời cũng nhìn nhận rằng không có ai giống như Gióp, có cùng đức tin và lòng trung thành (Gióp 2:3).

“Tại trong xứ Ứt-xơ có một người tên là Gióp; người ấy vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời và lánh khỏi điều ác” (Gióp 1:1). Câu này cho thấy đức tin của Gióp không phải chỉ là những chữ trống rỗng hoặc những hành động thờ phượng vô ý nghĩa. Sự thờ phượng thật là một phần của đời sống Gióp (Gióp 1:5). Sự kính sợ Đức Chúa Trời đã được bày tỏ trong cả cuộc đời ông. Sự thánh thiện không có nghĩa là chúng ta hoàn hảo, mà chỉ có nghĩa là chúng ta làm hết sức trong mọi sự chúng ta làm trong đời sống.

Đọc Ê-xê-chi-ên 14:14. Câu này nói gì về cuộc đời của những người này? Họ có những điều gì mà chúng ta nên thấy trong tất cả chúng ta?

Là người quản gia trung tín của Đức Chúa Trời nghĩa là chúng ta phải sống đời thánh thiện. Người quản gia trung thành không chỉ hành động thánh thiện, mà họ cũng thánh trong lòng họ. Và lòng thánh thiện của họ được bày tỏ trong cách họ sống bằng cách chăm sóc những gì Đức Chúa Trời giao cho họ. Đức tin của họ được bày tỏ không chỉ trong những gì họ làm, mà cũng thấy trong những gì họ chọn *không* làm.

SỰ THỎA LÒNG

“Không phải là tôi muốn nói đến sự cần dùng của tôi; vì tôi đã tập hễ gặp cảnh ngộ nào, cũng thỏa lòng ở vậy” (Phi-líp 4:11). Hạnh phúc này đến từ đâu?

Sứ đồ Phao-lô miêu tả một nhóm người gian ác trong một bức thư gửi cho Ti-mô-thê. Họ “coi sự tin kính như là nguồn lợi vậy” (1 Ti-mô-thê 6:5). Câu này là một hình ảnh hoàn hảo về nhiều giảng sư giả trên truyền hình ngày nay. Họ kiếm được rất nhiều tiền từ những người coi chương trình của họ. Các giảng sư này nói với khán giả rằng sự trung thành với Đức Chúa Trời là gửi tiền cho họ, rồi các khán giả này cũng sẽ giàu có nữa. Các giảng sư giả này coi sự giàu có ngang hàng với lòng trung thành, và đó là một biểu hiện khác của chủ nghĩa duy vật dưới hình thức tôn giáo.

Sự thật là sự thánh thiện không liên quan gì đến việc làm giàu. Hãy suy nghĩ về những gì các giảng sư này thật sự nói. Nếu thánh thiện làm một người giàu có, thì trên thế gian này có một số người rất xấu cũng rất giàu có. Những người xấu này thánh thiện chỉ vì họ có nhiều tiền không? Ý tưởng đó là rất điên rồ! Sứ đồ Phao-lô nói, “Sự tin kính cùng sự thỏa lòng, ấy là một lợi lớn” (1 Ti-mô-thê 6:6). Hãy thỏa lòng với những gì bạn có là kho báu tốt nhất. Ân điển của Đức Chúa Trời có giá trị hơn rất nhiều so với sự giàu có. Vì vậy, “đủ ăn đủ mặc thì phải thỏa lòng” (1 Ti-mô-thê 6:8). Chúng ta có thể có ít hoặc rất nhiều, nhưng chúng ta có thể dễ dàng bị mắc bẫy là muốn càng ngày càng nhiều. Vì vậy, chúng ta nên thỏa lòng với những gì mình có.

“Chúng ta nên vui vẻ trong mọi nơi và mọi lúc. Vui vẻ theo cách này là một tài năng quan trọng. Đó là điều chúng ta nên học... Niềm vui của Cơ Đốc nhân đến từ việc có một tinh thần ngọt ngào và yên lặng, sẵn sàng vâng theo sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời bất cứ lúc nào... Tinh thần này trong chúng ta giống như dầu thơm quý giá. Nó an ủi một tấm lòng đau khổ, và hữu ích trong lúc bị đau khổ và gặp khó khăn.” – Phỏng trích Jeremiah Burroughs, *The Rare Jewel of Christian Contentment*, (London: do W. Bentley in, 1651), tr. 1, 3.

Đọc Rô-ma 8:28; Hê-bơ-rơ 13:5; và Phi-líp 4:4-13. Làm thế nào để những câu này dạy chúng ta thỏa lòng với những gì chúng ta có?

TIN CẬY

Đọc Châm ngôn 3:5. Có sứ điệp quan trọng nào cho chúng ta trong câu này? Hãy đọc kỹ phần cuối. “Chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con” nghĩa là gì? Cũng hãy đọc Ê-sai 55:9; 1 Cô-rinh-tô 4:5; và 1 Cô-rinh-tô 13:12).

Châm ngôn 3:5 là những lời mà mỗi người quản gia khôn ngoan của Đức Chúa Trời nên sống theo. “Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con.”

Đĩ nhiên, lời khuyên đó dễ nói hơn là làm. Thông thường, chúng ta chỉ tin vào Đức Chúa Trời với trí óc. Chúng ta tin vào tình yêu và sự chăm sóc của Ngài cho chúng ta. Nhưng sau đó chúng ta lo lắng trong lúc khó khăn hoặc gặp rắc rối. Đôi khi tương lai có thể rất đáng sợ. Lo lắng khiến chúng ta nghĩ rằng những điều xấu sẽ xảy ra.

Vậy chúng ta là các quản gia học tin cậy Đức Chúa Trời thế nào? Bằng cách bước đi trong đức tin và tuân theo Đức Chúa Trời trong mọi việc chúng ta làm. Tin cậy là hành động của trí óc. Càng tin cậy vào Chúa, đức tin của chúng ta không cạn, mà trái lại, càng ngày càng lớn hơn. Sống như những quản gia trung thành là cách để bày tỏ sự tin cậy của chúng ta nơi Đức Chúa Trời. Sau đó những người khác sẽ thấy sự tin cậy của chúng ta, và đó là sự khởi đầu của tất cả mọi thứ chúng ta làm là người quản gia.

“Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va (Châm ngôn 3:5). Chữ “lòng” luôn được dùng như một hình bóng trong Kinh Thánh, có nghĩa là những quyết định của chúng ta đến từ trí óc để lựa chọn giữa việc thiện hay ác. Những lựa chọn này đến từ nội tâm, bao gồm bản tính, động lực và ý định của chúng ta (Ma-thi-ơ 22:37), điểm chính yếu của mỗi con người.

Thật dễ dàng để tin Đức Chúa Trời hơn với những điều chúng ta không thể kiểm soát được, vì chúng ta không còn lựa chọn nào khác ngoài việc tin cậy vào Ngài. Nhưng sự tin cậy thật đến từ trong lòng khi chúng ta cần phải lựa chọn về một điều gì mà chúng ta có thể kiểm soát được.

Chúng ta có thể hiểu được ý nghĩa của việc hết lòng tin cậy Đức Chúa Trời bằng cách nhìn vào hành vi của các sứ đồ. Đức Chúa Giê-su đã chọn mười hai sứ đồ để hướng dẫn Hội thánh sau khi Ngài trở về trời. Ellen G. White nói: “Các sứ đồ yếu đuối và bất lực như bất cứ ai đang làm công việc của Đức Chúa Trời. Nhưng họ đã hết lòng tin cậy vào Đức Chúa Trời. Họ giàu có nhưng không phải của cải vật chất, mà là sự giàu có của trí óc và linh hồn. Và điều này mọi người cũng có thể có nếu họ đặt Đức Chúa Trời trước hết và trên hết mọi sự.” – *Phòng Gospel Workers* tr. 25.

ẢNH HƯỞNG CỦA CHÚNG TA

“Và, lúc trước anh em đương còn tối tăm, nhưng bây giờ đã nên người sáng láng trong Chúa” (Ê-phê-sô 5:8). Trong câu này, Phao-lô nói rằng thay đổi hoàn toàn tâm trí là điều mà người khác có thể nhìn thấy. Vì vậy, “chúng ta đi trong sự sáng cũng như chính Ngài ở trong sự sáng (1 Giăng 1:7). Sau đó, công việc của chúng ta với tư cách là người quản gia của Chúa sẽ như ngọn đèn sáng ảnh hưởng trong thế gian tối tăm.

Đức Chúa Giê-su phán, “Ta là sự sáng của thế gian” (Giăng 8:12). Chúng ta phản chiếu sự sáng của Đức Chúa Trời để bày tỏ chúng ta là ai và những gì chúng ta làm mỗi ngày.

Đọc Ma-thi-ơ 5:16; Tít 2:7; và 1 Phi-e-rơ 2:11, 12. Làm thế nào chức quản gia của chúng ta được trưng bày bằng những cách đem lại sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời? Công việc chúng ta làm có ảnh hưởng đối với những người khác thế nào?

Người quản gia khôn ngoan chăm sóc những gì thuộc về Đức Chúa Trời, nhưng trách nhiệm này còn bao gồm nhiều hơn thế nữa. Chức vụ quản gia phô bày trước gia đình, cộng đồng, thế gian, và vũ trụ. (1 Cô-rinh-tô 4:9)! Chúng ta bày tỏ trong nghề nghiệp mình ảnh hưởng của các nguyên tắc của nước Đức Chúa Trời. Và như thế, chúng ta ảnh hưởng tới đời sống của những người khác. Chúng ta bày tỏ Đức Chúa Giê-su khi tử tế với họ và khi chúng ta có những lựa chọn tốt. Chúa ban phước khi chúng ta làm tất cả những điều này.

Cách chúng ta làm việc cũng bày tỏ niềm tin của mình. Chúng ta có thể bày tỏ trong nghề nghiệp là chúng ta muốn sống thánh thiện và tốt lành (Thi thiên 37:6). Chúng ta không cố gắng che giấu điều tốt lành mà chúng ta làm trong nghề nghiệp (Lu-ca 11:33). Thay vào đó, mọi người đều thấy quyền lực làm điều tốt của chúng ta (Ma-thi-ơ 5:14). Nhưng chúng ta phải cố gắng mỗi ngày để sống theo cách này ở nhà và tại sở làm. Sau đó, chúng ta sẽ có ảnh hưởng trên tâm trí của những người chung quanh.

Đức Chúa Trời giao cho mỗi người một số ân tứ của Ngài. Một ngày nào đó, Ngài sẽ đòi hỏi tất cả chúng ta phải giải thích đã làm gì với những điều Ngài đã ban... Đức Chúa Giê-su có mọi lý do để đòi hỏi chúng ta phục vụ Ngài, vì vậy, chúng ta hãy vui lòng đầu phục Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *This Day With God*, tr. 243.

Bạn bày tỏ quyền lực nào để làm điều tốt tại sở làm và ở nhà?

NHỮNG LỜI CHÚNG TA MUỐN NGHE VÀ KHÔNG MUỐN NGHE

“Chúng ta là khách lạ trên đất, và thiên đàng đẹp đẽ, bình an là nhà của chúng ta (Hê-bơ-rơ 11:13, 14). Nhưng bây giờ chúng ta phải sống trên trái đất này. Ở đây, chúng ta phải lựa chọn sống cho ai: Đức Chúa Trời hay Sa-tan. “Ai không ở với ta, thì nghịch cùng ta; ai không thấu hiệp với ta, thì tan ra” (Ma-thi-ơ 12:30). Mọi người sẽ thấy chúng ta ở vào phe nào khi Đức Chúa Giê-su trở lại.

Khi Đức Chúa Giê-su trở lại trái đất này, những người nói là theo Ngài sẽ được nghe một trong hai câu. Hai câu đó là gì và ý nghĩa thế nào? Ma-thi-ơ 25:21 và Ma-thi-ơ 7:23.

Những lời của Đức Chúa Giê-su, “Được lắm” (Ma-thi-ơ 25:21) là những lời tốt lành nhất mà một người quản gia tốt sẽ nghe. Để nghe Chúa phán Ngài chấp nhận công việc của chúng ta như những người quản gia của Ngài sẽ khiến chúng ta rất vui. Ngài sẽ nói những lời này với những người theo Ngài, những người đã cố gắng hết sức để quản lý những ơn phước của Ngài bằng những tài năng họ có. Những người quản gia khôn ngoan nghe những lời này từ Đức Chúa Giê-su biết rõ rằng được cứu không đến từ những việc lành của họ, nhưng từ Đức Chúa Giê-su và những gì Ngài đã làm cho chúng ta trên thập tự giá (Rô-ma 3:21, Rô-ma 4:6).

Đời sống của người quản gia trung thành là phản ánh đức tin của họ. Sự cố gắng được cứu bởi việc làm bày tỏ trong những lời của người tìm cách biện minh trước mặt Đức Chúa Trời bằng các công việc của họ (Ma-thi-ơ 7:21, 22). Ma-thi-ơ 7:23 cho thấy sự tự bào chữa đó thật vô ý nghĩa.

“Khi những người theo Đức Chúa Giê-su dâng lại cho Ngài những thứ thuộc về Ngài, là họ dâng lại những thứ này bằng cách dùng chúng cho Chúa Giê-su. Sau đó, chúng sẽ được lưu giữ trong kho trên thiên đàng. Kho báu này sẽ được trao lại cho họ khi họ nghe thấy câu, “Hỡi đầy tớ ngay lành trung tín kia, được lắm; người đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ lập ngươi coi sóc nhiều; hãy đến hưởng sự vui mừng của chúa ngươi” [Ma-thi-ơ 25:21] – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 523.

Cuối cùng, một người quản gia khôn ngoan thì phải sống trước hết theo hai điều răn lớn nhất của Đức Chúa Trời, (1) Yêu Chúa và (2) Yêu người. Tình yêu này nên là lý do tại sao chúng ta làm những việc tốt.

Đời sống và công việc của bạn như một người quản gia phản chiếu thế nào tình yêu của bạn đối với Chúa và đối với người khác?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Đức Chúa Giê-su đến thế gian để bày tỏ tình yêu của Đức Chúa Trời. Những người theo Ngài tiếp tục làm công việc Ngài đã bắt đầu. Chúng ta hãy giúp đỡ và bổ sung cho nhau. Chúng ta tìm thấy hạnh phúc thật bằng cách giúp đỡ người khác. Khi yêu thương Đức Chúa Trời và người đồng loại, người ta không phải làm điều bất lợi cho chính mình đâu. Người nào càng cho đi nhiều, thì người đó càng thấy hạnh phúc hơn. Tại sao? Vì họ sống trọn vẹn mục đích của Đức Chúa Trời cho cuộc đời mình.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, tr. 24, 25.

“Đức Chúa Trời ban cho chúng ta nhiều tài năng. Và chúng ta dâng lại cho Chúa những điều thuộc về Ngài. Sự trao đổi và chia sẻ này diễn ra liên tục trong một hội thánh lành mạnh. Đức Chúa Trời ban sự sáng và ân điển của Ngài cho những người tin thật lòng. Họ trao cho người khác những ơn phước và công việc mà Đức Chúa Trời ban cho. Họ càng cho đi thì càng nhận lãnh sự thương xót và lễ thật của Ngài. Đức Chúa Trời cũng cho người tín đồ ánh sáng rõ ràng hơn và nhiều kiến thức hơn. Đời sống của hội thánh phụ thuộc vào việc cho đi và nhận lãnh này. Nhưng nếu có ai đó nhận lãnh nhưng không bao giờ ban cho? Thì người đó sẽ sớm không nhận được ơn phước từ Đức Chúa Trời. Lễ thật phải chảy từ người đó tới người khác, nếu không người đó sẽ mất cơ hội để nhận được nhiều hơn. Chúng ta phải tặng cho người khác ơn phước của trời, thì Đức Chúa Trời sẽ ban cho chúng ta nhiều ơn phước hơn.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, tr. 36.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Làm thế nào tin cậy vào Chúa cho chúng ta hạnh phúc? Như được trình bày trong 2 Cô-rinh-tô 10:5, làm sao chúng ta hết lòng tin cậy Đức Chúa Trời? Thật dễ dàng để nói, “Mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời (Rô-ma 8:28). Nhưng tại sao lại khó tin điều này? Chúng ta nói rằng chúng ta tin cậy Chúa, vậy tại sao chúng ta lại lo sợ cho tương lai?
2. Nói một cách ngắn gọn bạn nghĩ người quản gia tốt là gì? Tại sao làm người quản gia tốt là một phần quan trọng trong đời sống Cơ Đốc nhân?
3. Tại sao những người trong Ma-thi-ơ 7:21-23 nói những điều họ nói? Những lời nói của họ cho thấy họ thật sự là ai? Làm thế nào chúng ta có thể chắc chắn rằng mình không rơi vào cái bẫy này?
4. Hội thánh của bạn đã có ảnh hưởng gì tới cộng đồng?